

Лебедєв Я. В.*здобувач 2 курсу освітньої програми менеджмент персоналу***Верховод І. С.***доцент кафедри соціоекономіки та управління персоналом**Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана***СОЦІАЛЬНА ЯКІСТЬ І ЛЮДСЬКИЙ РОЗВИТОК: ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ**

Питання соціальної якості та людського розвитку в сучасному світі є актуальними і важливими. Суспільство постійно змінюється, із зростанням економічного рівня життя, розвитком технологій та зміною соціокультурних цінностей змінюються і вимоги до якості життя громадян. Поняття «соціальна якість» стає все більш суттєвим у контексті визначення якісного стану суспільства та життя кожної окремої людини.

Дослідження взаємозв'язку між соціальною якістю та людським розвитком відіграють ключову роль у розумінні та вирішенні проблем сучасного суспільства. Соціальна якість охоплює багато аспектів життя, включаючи доступ до освіти, охорони здоров'я, працевлаштування, житлові умови, соціальний захист, політичну стабільність і багато інших. Людський розвиток, з свого боку, визначається не лише економічними показниками, але й рівнем освіти, загальним станом здоров'я, рівнем впливу громадян на політичні процеси, культурними досягненнями і задоволенням від життя.

В даному дослідженні ми спробуємо розглянути ключові аспекти взаємозв'язку між соціальною якістю і людським розвитком. Ми розглянемо, як покращення соціальної якості може сприяти розвитку суспільства та підвищенню якості життя громадян. Також ми дослідимо, які чинники впливають на рівень соціальної якості та як вони взаємодіють з показниками людського розвитку.

Дослідження взаємозв'язку між соціальною якістю та людським розвитком має важливе значення для формулювання політичних рішень, спрямованих на покращення умов життя громадян і досягнення більш справедливого та сталого розвитку суспільства. Розуміння цього взаємозв'язку допомагає створювати більш ефективні стратегії для підвищення якості життя та благополуччя всіх членів суспільства [1, с. 32].

Соціальна якість визначається як комплексний показник, що охоплює різноманітні аспекти життя громадян, такі як доступ до освіти та охорони здоров'я, якість праці, житлові умови, доступ до культурних і розважальних можливостей, соціальний захист, та інші. Вона також включає в себе аспекти якості оточуючого середовища, стабільності суспільства та рівень довіри між громадянами. Соціальна якість не обмежується лише матеріальними показниками, а також враховує якість взаємин, можливості для самореалізації та впливу на прийняття рішень у суспільстві.

Людський розвиток, в свою чергу, включає в себе різні аспекти розвитку особистості, включаючи фізичний, інтелектуальний, соціокультурний та політичний розвиток. Основними компонентами людського розвитку є здоров'я, освіта, дохід, рівень володіння інформацією та соціальна включеність. Однак, важливо враховувати, що людський розвиток не може бути обмежений лише цими кількома аспектами, оскільки він є комплексним і багатограним поняттям.

Взаємозв'язок між соціальною якістю і людським розвитком є важливим для розуміння та вирішення сучасних викликів суспільства. Ця взаємозалежність відображає динаміку та стан розвитку суспільства, а також вплив різних факторів на життя людей [2, с. 64].

Спільним фактором, який об'єднує соціальну якість і людський розвиток, є їхній вплив на якість життя громадян. Соціальна якість орієнтується на забезпечення гідних умов для життя, покращення соціального стану та задоволення потреб громадян, в той час як людський розвиток визначається ростом індивідуального та колективного потенціалу суспільства [3, с. 12].

Для ефективної оцінки та покращення соціальної якості і людського розвитку, необхідно враховувати різноманітні аспекти цих понять та використовувати різні інструменти та методи. Один із підходів полягає в застосуванні індикаторів і показників, таких як індекс розвитку людини (ІРЛ), які дозволяють чисельно виразити рівень людського розвитку в країні чи регіоні.

Для оцінки соціальної якості важливо враховувати такі параметри, як якість освіти та доступ до неї, доступ до якісної медичної допомоги, рівень безробіття, рівень мінімального доходу, якість житла, рівень культурних можливостей і доступ до них, а також рівень соціального захисту [4].

При оцінці людського розвитку, на відміну від більш традиційних економічних показників, дуже важливо враховувати різні аспекти, такі як рівень освіти, рівень здоров'я, соціальна включеність, рівень безпеки та права людини. Це включає в себе такі показники, як середня тривалість життя, індекс нерівності в доходах, рівень грамотності та інші.

Для вдосконалення якості життя та рівня людського розвитку, важливо розробляти політику, спрямовану на покращення цих параметрів, зокрема, інвестування у систему освіти та охорони здоров'я, створення робочих місць із гідною оплатою, розвиток соціального захисту та заходи щодо забезпечення соціальної справедливості.

Взаємозв'язок між цими двома поняттями виявляється в тому, що покращення соціальної якості сприяє підвищенню рівня людського розвитку через забезпечення доступу до освіти, охорони здоров'я, гідної роботи та соціального захисту. У свою чергу, підвищений рівень людського розвитку веде до стабільності та процвітання суспільства.

Зрозуміння і дослідження цього взаємозв'язку важливо для розроблення політичних стратегій, спрямованих на досягнення більш справедливого та сталого розвитку суспільства. Подолання викликів у галузі соціальної якості і людського розвитку може сприяти покращенню якості життя всіх громадян та створенню більш благополучного та рівного суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Смолянчук О.І. Соціальна якість життя в Україні: методологія вимірювання і покращення. Київ: Видавництво "Наукова думка", 2017. 240 с.
2. Петренко, В.М. Гідність та соціальний розвиток: український контекст. Львів: Видавництво «Львівська політехніка», 2013. 168 с.
3. Коваль І.С. Стратегії підвищення соціальної якості життя в Україні: виклики та можливості. Київ: Видавництво «Києво-Могилянська академія», 2021. 129 с.
4. Шевченко О.В. Соціальна політика та її вплив на людський розвиток в Україні. Донецьк: Видавництво «Східний університет», 2019. 98 с.